

ZWANGERSCHAPSGYMNASTIEK
(PARENTCRAFT)

Komische eenakter

door

STEPHEN SMITH

vertaling

Koen Wassenaar

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk:

ZWANGERSCHAPSGYMNASTIEK - PARENTCRAFT gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **STEPHEN SMITH** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 1996 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **5** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Sharon: middelbare leeftijd

Susan: dertiger

Derek: dertiger

Siobhan: voor in de twintig

Lesley: achter in de twintig

Het stuk speelt zich af in het zwangerschapsgymnastiek lokaal van een kraamafdeling.

Tijd:

Het heden

Voor mijn dochter, Kattreya. Haar geboorte was de inspiratiebron voor dit stuk.

DECOR:

Het lokaal voor zwangerschapsgymnastiek van een kraamafdeling. Late najaar. 's Avonds.

In het midden staat tegen de achterwand een tafel met folders erop. Rechts staan drie stapels stoelen. Aan de achterwand hangen diverse posters. Rechts van het midden staat een tafel met een cassettespeler, een rekje met cassettes, een benzine stift, en zelfklevende etiketten. Op een kant van de tafel ligt de grote jas van kunstbont van Sharon. In het midden staat een naar rechts gekeerde stoel. Alle toe en uitgangen zijn links.

Als het doek op gaat, speelt de cassettespeler muziek. Sharon, een goed gebouwde vrouw van middelbare leeftijd, staat met haar rug naar het publiek en doet verschillende oefeningen. Na een paar seconden draait ze naar rechts om de stoel vast te houden voor andere oefeningen en we zien aan haar profiel dat ze hoog zwanger is. Susan en Derek komen binnen. Ze zijn voor in de dertig en stijf gekleed. Susan draagt een tas met haar breiwerk.

Susan (*tegen Sharon, schaapachtig*): Sorry. (*vanwege de muziek hoort Sharon niets. Derek moedigt Susan aan om naar Sharon toe te gaan. De rug van Sharon aanrakend tijdens een oefening*) Sorry. (*Sharon keert zich geschrokken om en zet snel de cassettespeler uit*)

Sharon: Excuses. (*ze pakt haar stoel op en zet hem naast de tafel rechts van het midden*)

Susan: Zijn wij de eersten?

Sharon: Als jij dat was, dan zouden we er allemaal niet zijn.

Susan: Pardon?

Sharon: De eerste zwangere vrouw. (*tijdens het volgende pakt zij drie stoelen van de stapel en zet ze naast elkaar voor de bijeenkomst*)

Susan: Nee, ik bedoelde voor de zwangerschapsgymnastiek.

Sharon: Ik weet wat je bedoelde, schat, ik nam je alleen maar in de maling.

Susan: Oh.

Derek (*behulpzaam*): Ik snap het. Het hoort bij het verlichten van de pijn. Niet waar?

Susan: Iemand in de maling nemen?

Derek: Humor, Susan, humor verlicht de pijn. Ja toch?

Sharon: Je hebt gelijk...

Derek: Zie je wel.

Sharon (*de derde stoel voor Derek plaatsend*): Als je een sadistische dwaas bent die er groot genoeg aan beleeft om zijn vrouw pijn te zien lijden.

Derek (*van de wijs gebracht*): Ik neem aan dat u niet de instructrice bent. (*Sharon wijst Susan naar haar stoel*)

Sharon: Het is geen rijexamen, schat. Geen kwestie van slagen of zakken, het is meer een kwestie van niet flauw vallen. (*ze gaat terug naar de cassettespeler*) Zin om mee te doen aan wat bekkenoefeningen?

Derek (*zet zijn stoel dicht bij Susan en gaat zitten*): Nee, dank u, ik hou het even bij zitten.

Sharon (*haar jas over de rugleuning van haar stoel hangend*): Ik had het tegen je vrouw. Het lijkt me niet echt nuttig; of jij moet voor haar bevallen. Aangenomen dat ze je vrouw is.

Derek (*geschokt*): Natuurlijk is ze mijn vrouw!

Sharon: Kijk niet zo verontwaardigd. Ik wed dat er vanavond genoeg zullen komen die niet getrouwd zijn.

Derek (*nog dichter naar Susan schuivend*): Nou, wij wel.

Sharon: Blij het te horen.

Susan: Hebben we een les gemist?

Sharon: Hoezo?

Susan: Nou, ik heb nog nooit iets gehoord over die bekkenoefeningen.

Sharon: Nee, dat zal wel niet, maar als je er meer hebt gehad worden ze steeds belangrijker; anders hangt uiteindelijk alles rond je enkels.

Susan: Meer kinderen bedoelt u?

Sharon: Ik geloof wel dat ze zo genoemd worden.

Susan: Dan is het zeker niet uw eerste?

Sharon: Achtste.

Susan: Achtste! U heeft al zeven kinderen ter wereld gebracht?

Sharon: Precies!

Susan: Maar waarom bent u dan hier?

Sharon (*gaat zitten*): Ze even kwijt zijn. Het mooie van zwanger zijn, is dat je vaak van huis bent. Cursussen, klinieken, onderzoeken; wat je maar kan verzinnen ik ga erheen. Ik weet er meer van dan de meesten. Weet je, het is verbazingwekkend hoeveel verloskundigen zelf nog nooit een kind hebben gehad. Ik bedoel: Zou je een kok vertrouwen die zijn eigen eten niet proeft.

Derek (*trekt zijn jas uit en hangt hem over de rugleuning van zijn stoel*): Je hoeft niet ziek te zijn om een dokter te wezen. (*tijdens het volgende; Derek helpt Susan uit haar jas en bekijkt daarna de posters*)

Sharon: Daarom zeggen ze altijd, "Dit zal geen pijn doen".

Susan: Vraagt uw man nooit waarom u nog naar zwangerschapsgymnastiek moet als u al zoveel kinderen heeft gehad?

Sharon: Natuurlijk wel, de luie dwaas, maar ik heb hem verteld dat ik 'au fait' moet blijven met de jongste medische ontwikkelingen. Aangezien hij niet weet wat dat betekent, kan hij er ook niet tegenin gaan, toch?

Susan: Nee, het lijkt me niet.

Derek (*gaat weer zitten*): Maar vindt u het niet wat onverantwoordelijk om zoveel kinderen te hebben?

Sharon: We hebben allemaal een functie in het leven. Ik ben een broedster. Sinds mijn puberteit heb ik ontdekt dat ik in zwanger

worden het beste ben. Met een dalend geboortecijfer en een verouderende samenleving worden mensen zoals ik steeds waardevoller voor de gemeenschap.

Susan (*pakt haar breiwerkje uit de tas*): U kunt niet eindeloos kinderen blijven krijgen.

Sharon: Nee, ik stop bij tien. (*ze staat op*) Nu, naamplaatjes.

Susan: Wat?

Sharon: We moeten etiketten met onze naam erop dragen zodat de verloskundige ons kan herkennen. Anders zouden we allemaal reageren op: "Jij met die bult onder je trui". (*ze gaat naar de tafel en pakt de stift*) Nu, namen graag.

Susan (*begint te breien voor haar kind*): Susan en Derek.

Sharon (*met de stift de namen op de zelfklevende etiketten schrijvend*): Ik heet Sharon, trouwens. Helaas heb ik een groot handschrift en is mijn spelling verschrikkelijk dus zal ik moeten afkorten. (*ze plakt de etiketten op bij Susan en Derek*) Ziezo, Suz en Del.

Derek: Ik word liever geen Del genoemd.

Sharon: Nee, dat past bij je. Je moet het ook als sticker op je autoruit hebben; je voelt je er jonger door.

Derek: Wij zij niet oud.

Sharon: Duidelijk niet te oud om het te doen, Del. (*ze geeft hem een elleboogje tegen de schouder. Zich tot Susan richtend*) Hoe dan ook, de verloskundige zal jou weinig te vertellen hebben, lijkt mij. Persoonlijk heb ik het niet zo op al dat 'manlief, dep mijn voorhoofd en knusjes samen puffen'. Zet je schrap, vloek als een dokwerker en werk die arme donder eruit, dat is mijn motto. Noem me ouderwets maar mijn kerel heeft geen van de onze geboren zien worden. Als hij had gezien hoe ze eruit zagen toen ze eruit kwamen dan weet ik zeker dat hij had geprobeerd ze terug te duwen. (*ze legt de pen en de etiketten terug op tafel*)

Susan: Zelf denk ik dat het erg belangrijk is dat... (*Siobhan komt binnen. Zij is voor in de twintig, met geblondeerd haar en fel gekleurde kleren. Hoewel ze alles goed bedoelt, is ze erg dom. Ze draagt een boodschappentas vol verschillende potten*)

Sharon (*Siobhan groetend en haar naar de stoel tussen haarzelf en Susan wijzend*): Ah, nog een rekrut.

Siobhan: Hallo.

Sharon: Zak hier maar lekker onderuit, schat. Ik ben Sharon en dit zijn Suz en Del.

Derek: Derek.

Sharon: O jee, ik heb mijn eigen naamplaatje nog niet op gedaan. (*ze gaat naar de tafel en schrijft "Shar" op haar etiket*)

Susan: Eerste keer?

Siobhan (*doet haar jas uit en gaat zitten*): Ja.

Susan: Mooi.

Siobhan: Eerste keer voor jou?

Susan: Ja, wanneer komt het?

Siobhan: Het spijt me, maar ik heb geen idee.

Susan: Wat?

Siobhan (*kijkt naar de buik van Susan*): Ik ben ook slecht in het schatten van leeftijden.

Susan: Nee, ik bedoelde jouw baby.

Siobhan: Oh, sorry. Over een paar maanden.

Susan: Dat zou met Kerst kunnen zijn.

Siobhan: Ja.

Sharon: En jij bent?

Siobhan: Drieëntwintig, aankomende verjaardag.

Sharon: Nee, je naam, lieverd.

Siobhan: Siobhan. (*Sharon kijkt vol afgrijzen bij de gedachte dit te moeten spellen*) Siobhan Wilkinson.

Sharon: Je hebt zeker geen tweede naam?

Siobhan: Nee.

Sharon: Ach, nou ja, je zal Chev moeten zijn. (*op een ander etiket schrijft ze 'Chev'*)

Susan: Niet leuk om rond Kerst geboren te worden; iedereen zal de cadeautjes gaan combineren.

Siobhan: Ja, daar had ik eigenlijk toen aan moeten denken. Maar wie denkt er nou in maart aan Kerstmis. Jij wel?

Susan: Nee.

Sharon (*plakt het etiket op bij Siobhan*): En weer een klant. (*Lesley komt binnen. Ze is achter in de twintig, goed gekleed, ziet eruit als een topmanager. Ze draagt een aktetas*)

Lesley: Goedenavond. (*Sharon geeft Lesley een stoel van de stapel en plaatst haar helemaal aan de buitenkant, links naast Derek*)

Sharon: Welkom, uw naam is?

Lesley: Lesley. (*ze gaat op de aangegeven plaats zitten*)

Sharon: O echt. Weet je, mijn gynaecoloog zegt dat je nooit een vrouw met een jongensnaam moet vertrouwen, maar ik denk dat we voor jou een uitzondering mogen maken. Ik zal even je naamplaatje pakken. De rest is duidelijk gemerkt. (*tijdens het volgende schrijft ze een etiket voor Lesley en geeft het aan haar*)

Derek: Ik heet Derek overigens en geen Del.

Susan: Susan.

Siobhan: Siobhan.

Sharon: Dan word jij Les, dat is tenminste wat geslachtslozer. *(ze lacht)*

Lesley *(verveeld)*: Bent u een verloskundige?

Sharon: Nee

Lesley: Waarom geeft u deze cursus dan?

Sharon: Dat doe ik niet. Ik doe wat ik kan totdat de verloskundige er is.

Het is nogal een circus boven, er is iemand een zeehond aan het baren.

Siobhan: Echt?

Sharon: Nee, het is een grap, of in het geval van Del, pijnverlichting.

Siobhan: O.

Lesley: Kunnen we ook maar iets serieus nemen van wat je zegt.

Sharon: Dat moet je zelf uitmaken.

Susan *(na een pauze)*: Toch hoor je af en toe verhalen over vreemde schepsels die geboren worden.

Sharon: Je zou mijn familie eens moeten zien.

Lesley: Je hoeft je geen zorgen te maken. Lang voor de geboorte hebben ze dat allang op de echo gezien. *(Siobhan haalt een pot zilveruitjes uit haar tas en begint ervan te eten. Tijdens de volgende dialoog biedt zij ze aan iedereen aan. Ze slaan het allen beleefd af.)*

Sharon: Of vergeten eens goed naar de vader te kijken.

Susan: Nee, ik maak me geen zorgen. Ik zei alleen maar dat er vreemde verhalen rondgaan.

Lesley: Allemaal oudewijvenpraat.

Siobhan: Chinese fluisteringen.

Lesley: Wat?

Siobhan: Als iets verandert als het wordt doorverteld. Dat heet Chinese fluisteringen. *(ze kijken allemaal naar Siobhan, maar ze blijft, zich van niets bewust, zilveruitjes kauwen)*

Susan *(na een korte pauze)*: Toch verbazingwekkend, vind je niet? Het scheppen van een nieuw leven.

Sharon: Ja, ik neem aan van wel.

Susan: Iedereen anders, met kenmerken van de ouders de grootouders...

Sharon: En de melkboer.

Derek *(verveeld)*: Kunt u niet eens serieus zijn?

Sharon: Het spijt me. Als je zo ver bent als ik, dan raak je over al dat Bambi gedoe heen.

Lesley: Eigenlijk vind ik dat uw aanwezigheid hier de hele magie rond het krijgen van je eerste kind ten gronde richt.

Sharon: Magie! Wat ben jij van plan? Ga je de jouwe uit een hoge hoed toveren of heb je hem in je mouw verborgen.

Lesley: Precies het soort opmerking dat ik verwachtte. Ik ga uitzoeken waarom de verloskundige er niet is. (*Lesley scheurt haar etiket af en gaat weg*)

Sharon: Verwaand kreng. Het verbaast mij dat ze geen secretaresse heeft om het kind voor haar te krijgen.

Siobhan: Het is inderdaad een wonder. Dat wat je net zei over het scheppen van een nieuw leven.

Susan: Ja.

Siobhan: Het krijgt zijn eigen naam en SoFinummer. Ik krijg er helemaal een religieus gevoel van.

Derek: Welk geloof heb je?

Siobhan: Dat weet ik niet zeker. Ik heb er nog nooit echt over nagedacht.

Susan: Wat zijn je ouders?

Siobhan: Man en vrouw, zoals bij iedereen.

Susan: Nee, wat voor geloof hebben ze?

Siobhan: Daar ben ik nooit achter gekomen; mijn vader en moeder gingen nooit naar de kerk.

Derek: Waar geloof je in?

Siobhan: Dat weet ik niet zeker.

Derek: Wat denk je van reïncarnatie?

Siobhan: In plaats van melkpoeder?

Sharon: Dit is dweilen met de kraan open.

Derek: Opnieuw geboren worden. Terugkomen als iemand anders.

Siobhan: Doen mensen dat dan?

Derek: Sommigen denken van wel.

Siobhan: Echt?

Derek: Ja, als je in dit leven goed bent, dan zal je het in je volgende leven beter hebben.

Siobhan: En wat als je slecht bent?

Sharon: Dan kom je terug als Hans van der Toght.

Susan: Vertel eens wat over je man.

Siobhan (*stopt de zilveruitjes terug in haar tas, in verlegenheid gebracht*): Ik ben niet getrouwd.

Susan: O jee, dus jij wordt een éénoudergezin?

Sharon (*mompelend*): Dat had ik toch gezegd. (*Derek geeft een afkeurende blik*)

Siobhan: Meer een vierouder gezin, eigenlijk. Kijk, ik maakte het net uit met Phil die werkt voor GeldNet, ziet er fantastisch uit met een helm op, een beetje als Robocop. Hoe dan ook; ik had een korte affaire met zijn broer Mick, die is ijscoman ik vind wit zo aantrekkelijk

en kwam toen hun buurman, Irving, tegen een ziekenbroeder en volgens de dokter moet het ergens in die periode verwekt zijn.

Sharon: Dus het wordt Wie van de Drie.

Susan: Weten ze het?

Siobhan: Ja. Ze zijn allemaal bereid om naar twee lessen zwangerschapsgymnastiek te komen. Het is toch zeven lessen?

Derek: Ik denk dat het er acht zijn.

Siobhan: Verdorie.

Sharon: Dan zal het met penalty's beslist moeten worden.

Susan: Wat doen jullie na de geboorte?

Siobhan: Het lijkt me dat we allemaal maar eens goed moeten kijken en besluiten op wie het het meeste lijkt.

Derek: Wat als het alleen op jou lijkt?

Siobhan: Dan weet ik tenminste zeker dat het van mij is. *(Lesley komt op)*

Lesley: Kennelijk heerst de griep onder het personeel en de verloskundige die deze les zou geven, is boven aan het helpen. Ze zegt dat we of naar huis kunnen gaan of zo'n twintig minuten wachten tot ze tijd heeft om met ons te praten.

Susan: Nu we er toch zijn, kunnen we net zo goed wachten.

Sharon: We kunnen wat bekkenoefeningen doen met z'n allen.

Susan: Nee, dat lijkt me wat te zwaar voor mij.

Siobhan: Ja, je kan beter wachten tot de Olympische Spelen, dan doen ze het tenminste echt goed.

Susan: Sharon moet deze oefeningen wel doen omdat zij al zeven kinderen heeft gehad.

Siobhan: Mijn God! Hoeveel krijgt u er dit keer?

Sharon: Ik kreeg ze niet allemaal tegelijk.

Siobhan: O, sorry, ik dacht dat u een van de vrouwen was die zo een vruchtbaarheidsbehandeling had gekregen. *(tijdens het volgende; Lesley zit, haalt een agenda uit haar aktetas, zet haar bril op en begint druk te schrijven)*

Lesley: Dus we blijven allemaal wachten?

Derek: Als het maar niet te laat wordt. Ik moet er morgen weer vroeg uit.

Susan: Derek is een VBD

Sharon: Wat is dat? Een afkorting voor Vaak Bedrogen Domoor?

Derek: Vertegenwoordiger in de Buitendienst. Morgen om half tien heb ik een belangrijke afspraak met een klant in Doncaster. Zonder twijfel spurt ik morgen alweer over het asfalt als jullie allemaal nog lekker onder de wol liggen.

Sharon: Hoezo, ga je er hardlopend heen?

Derek: Nee, ik ga met de bedrijfswagen.

Susan: Zijn Lada.

Derek: Een topmodel van Lada.

Susan: Hij moet hem om de hoek parkeren zodat niemand kan zien waar hij in rijdt.

Derek: We moeten allemaal offers brengen om de recessie te overleven.

Susan: Hij wilde niet eens op de parkeerplaats van het ziekenhuis parkeren. We staan bijna een kilometer verderop.

Derek: Ik dacht dat de parkeerplaats vol zou zijn.

Susan: 's Avonds?

Derek: Ja, nou ja, voortaan zal ik de parkeerplaats gebruiken. Het maakt allemaal deel uit van het leerproces. Voor mijn werk is het altijd goed om overal voor open te staan.

Lesley: Wat verkoop je, Del?

Derek: Derek.

Lesley: Derek.

Susan: Rolletjes

Lesley: Rolletjes, oh... interessant.

Siobhan (*in een pot met rode bietjes graaiend*): Toneel of ook film?

Derek: Wat?

Siobhan: Toneel of ook film rolletjes?

Derek: Wieltjes en aanverwante producten.

Siobhan: O.

Derek (*staat op, vervuld van zijn eigen belangrijkheid en paraderend door het lokaal*): Ja, ik verkoop het volledige assortiment van dubbel gelagerde zwenkwieltjes tot ronde stoelpoot geleiders van de beste kwaliteit gepoetst koper.

Susan: Derek weet absoluut alles van rolletjes.

Derek: Tsja, ik moet toegeven dat ik trots ben op mijn kennis van het breedst mogelijke scala aan rolletjes, wieltjes en aanverwante producten die in Europa te krijgen zijn. Ik heb zelfs veel niet standaard artikelen weten te traceren.

Sharon: Had je het nou maar niet gevraagd, hè?

Lesley: Nee, ik vind alle facetten van de Britse industrie fascinerend.

Derek: We scheppen er graag over op dat dankzij onze industrie de zaak op rolletjes loopt. (*hij lacht*) En Susan heeft ook gelijk dat ik een bedrijfsLada heb, ik moet toegeven dat het een lichte bron van irritatie is...

Susan: Lichte!

Derek: Oké, een grote bron van irritatie als alle andere vertegenwoordigers in een Mondeo rijden, maar dat maak ik op verschillende

fantasierijke manieren goed. *(hij staat tussen Susan en Siobhan; samenzweerderig)* Susan vergeet onze vakanties in Benidorm en Sorrento die niet uit het loonzakje zijn betaald. Dat kan ik je wel vertellen. *(hij tikt tegen zijn neus)*

Susan: Als bijverdienste maakt Derek skateboards die hij aan de plaatselijke jeugd verkoopt.

Lesley: Werkelijk?

Derek *(gaat naar het cassette rekje, pakt er verschillende en kijkt ernaar)*: Ja, het kan verrassend lucratief zijn, we hebben zelfs overwogen onze baby privé te krijgen.

Siobhan: Is Del dan niet de vader?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto